

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

KETVIRTADIENIS

N. 30 (3920)

Anykščiai,

1979 m. kovo mėn. 15 d.

Kaina 2 kap.

L. Brežnevui įteiktas pažymėjimas, kad jis išrinktas TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatu

Kovo 11 d. TSKP CK Generaliniam Sekretoriui, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkui draugui Leonidui Brežnevui Kremliuje buvo įteiktas pažymėjimas, kad jis išrinktas dešimtojo šaukimo TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatu.

Pažymėjimą įteikė Baumano rinkiminės apygardos rinkimams į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Sąjungos Tarybą rinkiminės komisijos

pirmininkas V. Semeškinas.

Priimdamas pažymėjimą, kad jis išrinktas TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatu, draugas L. Brežnevas karštai ir nuoširdžiai padėjo sostinės Baumano rinkiminės apygardos rinkėjams, visiems maskviečiams už jam suteiktą garbę ir parodytą didelį pasitikėjimą būti išrinktu aukščiausiojo valstybinės valdžios organo deputatu.

L. Brežnevas pasakė, kad jis ir toliau ištikimai tarnaus didžiojo Lenino idėjoms, Komunistų partijos idealams, tarybinei liaudžiai, komunizmui. Rinkimai į TSRS Aukščiausiąją Tarybą, pabrėžė jis, ryškiai atspindi nepažeidžiamus partijos ir liaudies ryšius. Tai mūsų žengimo į priekį, į tikslą, kurio mes siekiame, — į komunizmą, pamatas.

(TASS-ELTA)

Skrieja

„Progres-5“

TASS-o PRANESIMAS

1979 metų kovo 12 dieną 8 valandą 47 minutes Maskvos laiku Tarybų Sąjungoje paleistas automatinis krovinių transporto laivas „Progres-5“.

Laivo „Progres-5“ paleidimo tikslas:

nugabenti į stotį „Saliut-6“ kuro varikliams ir įvairių krovinių;

toliau tobulinti automatinio krovinių laivo konstrukcijas, jo sistemų ir įrengimų elementus.

Telemetrijos informacijos duomenimis laivo „Progres-5“ sistemos funkcionuoja normaliai.

Pagerbtas kovotojų atminimas

Traupio apylinkės Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto ir „Vienybės“ kolūkio valdybos administracinio pastato vestibulyje buvo iškilmingai atidengta atminimo lenta žuvusiems kovotojams už Tarybų valdžią Traupio apylinkėje 1941–1950 metais.

Marmuro lentoje iškaltos pavardės tų žmonių, kurie nenulenkė galvų prieš voikiškuosius fašistinius okupantus ir jų talkininkus. Jų tarpe — pirmasis Levaniškio apylinkės Tarybos pirmininkas V. Liupkevičius, tarybiniai aktyvistai J. Savlinskienė ir P. Misičionis, pirmasis Alūkėnų kolūkio pirmininkas

kas J. Sileika, mokytoja komjaunonė O. Blaškevičiūtė, naujakuris M. Tomkevičius.

Atidengiant lentą, dalyvavo Traupio apylinkės LDT deputatai, žuvusiųjų giminės ir artimieji, traupiečiai moksleiviai, taip pat Anykščių rajono LDT vykdomojo komiteto pirmininkas A. Budavičius. Pagerbiant žuvusiųjų atminimą, prie memorialinės lentos buvo padėtos gėlių puokštės.

Iškilnėse kalbėjo Traupio apylinkės LDT vykdomojo komiteto pirmininkas B. Pilkauskas, LKP Anykščių rajono komiteto instruktorius M. Tunkevičius. „K. d.“ Inf.

Ritmingo darbo rezultatai

Gražiais darbo rezultatais užbaigė pirmuosius tris X-ojo penkmečio metus daugiakaušė ekskavatorių grandys, vadovaujamos P. Linarto, P. Vitkūno, B. Dapšio. X-ajame penkmetyje jos iškasė po 250,2–229,4 km drenazo tranšėjų ir tuo pačiu įvykdė po 3,5 ir daugiau metinės užduoties. Šių grandžių darbo rezultatai geriausi

šiame penkmetyje mūsų MSMV. Aišku, jiems šie laimėjimai neatėjo švaimė, jie pasiekti ritmingu darbu, atkakliu ryžtu ir siekimu padaryti daugiau ir kokybiškai. Šiose grandyse vyrauja sąmoninga darbo drausmė, meilė darbui, susiklausymas, gerai prižiūrima technika, laiku šalinami nors ir mažiausi gedimai.

Dabar šie vyrai plūša

mechaninėse dirbtuvėse, remontuoja ekskavatorius, ruošia juos ateinančiam vasaros darbų sezonui. Mechaninių dirbtuvių kolektyvas, prisilemęs padidinti įsipareigojimus, pasiryžo techniką suremontuoti pirmą numatyto laiko.

B. Milaševičius

Anykščių MSMV

pirminės partinės

organizacijos sekretorius

Vgt. Bagdono nuotraukoje matome vienos iš pirmųjų valdybų daugiaaukščių ekskavatorių grandies ekipažą (iš kairės į dešinę): P. Vitkūnas, V. Stankevičius, J. Butkus ir L. Vitkūnas.

Aukštas buitinių triūso įvertinimas

Su pakilia nuotaika Anykščių buitinių gyventojų aptarnavimo kombinato dirbantieji sekmadienį rinkosi savo įmonės salę. Čia anykštėnų kolektyvai iškilmingai buvo įteiktas Lietuvos KP Centro Komiteto, respublikos Ministrų Tarybos, Respublikinės Profsąjungų tarybos ir LLKJS

Centro Komiteto garbės diplomai bei pirmoji piniginė premija už aukštus praėjusių metų gamybinius pasiekimus. Apdovanojimą įteikė Vietinės pramonės ir komunalinių-buitinių įmonių profesinių sąjungų respublikinio komiteto sekretorė Kristina Peikevičiūtė.

Kombinato dirbančiųjų

vardu padėkos žodį tarė Anykščių BGAK direktorius Julius Uzdonas, vairuotojas Bronius Valečka, mezgėja Fortūna Rukšienė, Svėdasų kompleksinių dirbtuvių vedėjas Antanas Tutkus, vyr. ekonomistė Vanda Vainauskienė. Kalbėtojai išreiškė savo tvirtą pažadą ir toliau negailėti pastangų, kad sekmadienį būtų įvykdytos ir viršytos penkmečio ketvirtiesiems gamybinės užduotys bei socialistiniai įsipareigojimai.

Iškilningame buitinių susirinkime dalyvavo ir kalbėjo Lietuvos KP Anykščių RK antrasis sekretorius D. Grabusovas.

„K. d.“ Inf.

Garbės raštai — draugininkams

Už aktyvų dalyvavimą kovoje su teisės pažeidimais ir viešosios tvarkos palaikymą Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas apdovanojo garbės raštais grupę respublikos draugininkų. Apdovanojimų tarpe ir Anykščių melioracijos statybos montavimo valdybos gamybinio skyriaus viršininkas draugininkas Henrikas Dabuzinskas.

„K. d.“ Inf.

Kronika

Valstybinio gamybinio techninio žemės ūkio aprūpinimo komiteto bazės kasdien gauna įvairių žemės ūkio mašinų maždaug už trečdali milijono rublių. Vien per sausį ir vasarį iš Minsko, Charkovo, Lipeckų gamyklų gauta 90 procentų pirmajam ketvirčiui planuotų traktorių. Odesos, Kirovogrado ir kiti žemės ūkio mašinų gamybos centrai baigia išsiųsti šiam ketvirčiui planuotus kultivatorius, sėjamas, akėčias. Be to, šiame žymiai padidintas mašinų, kurios agregatuojamos su galiniais traktoriais K-700 ir T-150K, tiekimas.

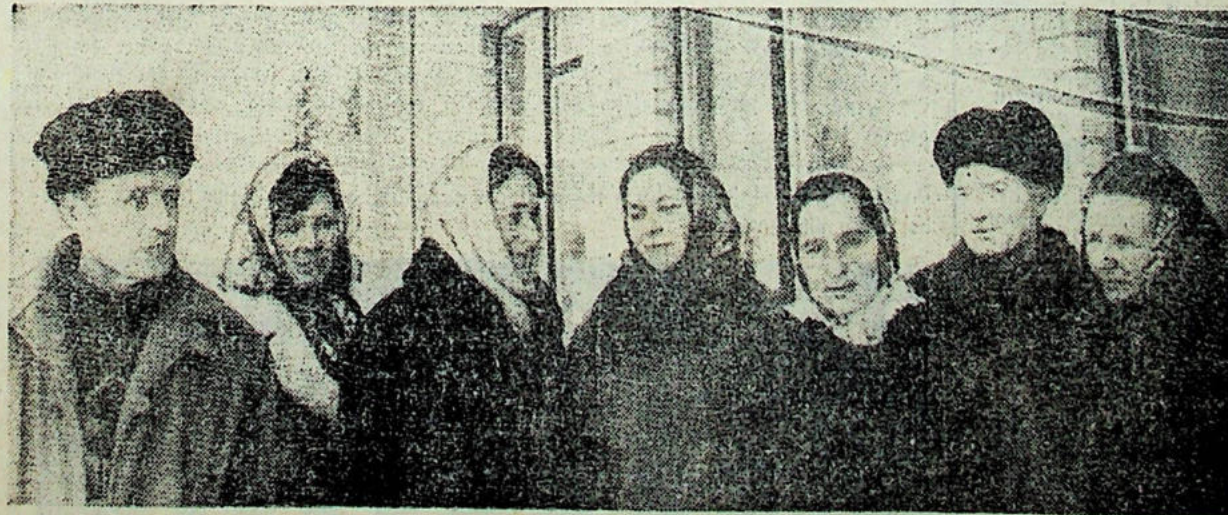
Kamno rajono Mičūrinio tarptautinio ūkio techniku mo teritorijoje statomas stambus re publikoje pramoninės vieno komplek-

sas, kuriame bus laikoma 2000 melžiamų karvių. Jau sumontuotas daugiau kaip pusantro hektaro plotą užimantis karvių karkasas. Čia bus įrengtos karuselės melžimo aikštelės, labai našios pašarų ruošimo ir išdavimo bei kitos technologinės linijos. Daugelį darbo procesų valdys automatika. Kompleksą numatoma atiduoti užsakovams ateinančiais metais. (ELTA)

Įvesta Tarybinio mokslo diena

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas vedė Tarybinio mokslo dieną. Ji bus švenčiama kasmet trečiąjį balandžio sekmadienį.

(TASS-ELTA)

Neperšieniamis „Už taiką“ kolūkiečių gyvulininkystės darbuotojai aprašė tolesnio gyvulių žiemojimo organizavimo klausimus, priėmė socialistinius įsipareigojimus ketvirtiesiems dešimtojo penkmečio metams, dalykiškai tarėsi dėl pieno bei mėsos produktų gamybos planų įvykdymo bei viršijimo.

Vgt. Bagdono nuotraukoje matome grupę pirmųjų kolūkiečių gyvulininkystės darbuotojų. Iš kairės į dešinę: penktojo dešimtmečio prižiūrėtojas Vytautas Gražys, karvių melžėjas Vanda Baniūnė, Genė Pavinskienė, Stasė Dilienė, Stasė Vilytė, vešelių augintojas Antanas Baniūnas, melžėja Regina Miškinylė.

Visokeriopą paramą kaimo mechanizatoriams

Pasakoja Lietuvos TSR valstybinio gamybinio techninio žemės ūkio aprūpinimo komiteto pirmininko pavaduotojas V. LAPINSKAS

Garliavos remonto mechaninėje gamykloje po ardytą, plovimo ir defektavimo cėchų rekonstrukcijos pradėjus veikti surinkimo konvejeriui, į kolukius bei tarydinius ūkius kasdien išskėliauja po 25–30 suremontuotų traktorių ir kombainų variklių, gerokai viršijančių šių darbų užduotys. Kapsuko gamybinio susivienijimo specializuotų remonto dirbtuvių vyrai šiemet pasiryžę suremontuoti apie tūkstantį T-16M ir T-25 markės traktorių. Silutės dirbtuvių kolektyvas — 650 traktorių MTZ-50. Klaipėdoje gerai „gydomi“ traktoriai T-74. „Žemdirbiams — pačią patikimiausią techniką“ — tokiu lenktyniavimo šūkiu, atsiliepdami į Vilniaus rajono technikos remonto rinkos kreipimąsi, dirba daugelio „Žemės ūkio technikos“ gamybinių susivienijimų bei remonto įmonių kolektyvai.

Per šį sezoną mūsų sistemos įmonėms ir dirbtuvėms reikia suremontuoti 3300 traktorių, apie 12 tūkstančių traktorių bei kombainų variklių, daugiau kaip 700 automašinių, daug kitos žemės ūkio technikos, beveik už du milijonus rublių atnaujinti detalų. Nors technika po sunkių pernykščių rudens darbų remonto įmonėms pasiekė pavėluotai ir labiau negu paprastai susidėvėjusi, tačiau remonto tempai, lyginant su toliau pat praėjusių metų laikotarpiu, nesumazėjo.

Remonto spartą ir kokybę labai gerina šių darbų specializavimas ir koncentravimas. Penkmečio pradžioje traktorių remonto 20 variklių — aštuonios mūsų įmonės, o dabar jų skaičius sumažėjo beveik dvigubai, bet darbų padaroma gerokai daugiau. Didelės specializuotos įmonės sėkmingiau taiko tobulėnes technologijas, jos aprūpinamos naujais įrengimais, čia parankiau kelti žmonių kvalifikaciją.

Tačiau parama kaimo mechanizatoriams, remontuojant techniką, galėtų būti didesnė. Gerokai paspartinti darbų tempus turi Varėnos rajono gamybinio susivienijimo ir Rudaminos remonto mechaninės gamyklos remonto rinkai. Praėjusiais metais jie liko skolingi žemdirbiams beveik pusantro šimto traktorių. Neįvyk-

dė savo įsipareigojimų. Anykščių bei Molėtų susivienijimai, puspenkto šimto variklių skolingi raseiniškiams. Daugiau dėmesio kokybei turėtų skirti Kazlų Rudos ir Rudaminos remonto mechaninių gamyklų bei Panevėžio, Anykščių ir Varėnos susivienijimų kolektyvai, kuriems žemdirbiai reikšia daugiausia pretenzijų.

Viena pažangiausių serviso formų, leidžiančių tobulinti specializuotų remonto įmonių ir ūkių ekonominius ryšius, yra technikos keitimo punktai. Šiuo metu rajoninių susivienijimų keitimo punktu fonduose yra 1227 traktorių, beveik 30 tūkstančių agregatų. 1978 metais per keitimo punktus ūkiams buvo suremontuota technikos daugiau kaip už 16 milijonų rublių. Tačiau kelia susirūpinimą traktorių ir agregatų pakeitimo tą pačią dieną procentas. Stai Ignalinos, Kelmės, Prienų, Švenčionių ir Ukmergės susivienijimuose bei Vilniaus respublikinėje bazėje tą pačią dieną nepakeičiama nė trečdalis traktorių. Keitimo fondu papildymui Kelmės, Mažeikių, Tauragės ir Telšių rajonų ūkiuose per mažai surinkta traktorių.

Dabar svarbu ne tik gerai suremontuoti techniką, bet ir pasiruošti operatyviai bei kokybiškai aptarnauti ją sėjos metu. Visuose rajonuose yra sudarytos galinčių traktorių T-150K, K-700 ir iš dalies MTZ-80 techninio aptarnavimo tarnybos, bet jų veikla anaipol ne visur patenkinama. Gerą pavyzdį čia rodo Panevėžio, Šiaulių tarprajoninių, Vilkauskio, Pakruojio, Alytaus ir kai kurių kitų rajoninių susivienijimų techninio aptarnavimo tarnybos. Per įtemptus darbuose čia sudaromos specialios šalkalvių remonto brigados. Šiems traktoriams aptarnauti, jos aprūpinamos specialiu transportu, kilnojamos dirbtuvėmis.

Daugiau kaip dvidešimtį je rajonų jau aptarnaujami visų markių traktoriai ir įvairių kombainai, dalyvaujant gamybinių susivienijimų inžinerinėms tarnyboms. Kupiškio, Biržų, Molėtų ir Sirvintų rajonuose šioms darbams atlikti sutartis su „Žemės ūkio technikos“ rajoniniais susivienijimais sudarė beveik visi ūkiai. Si paslauga ypač pravertė tuose ūkiuose, kuriuose bloga remonto bazė ir silpni mechanizatorių kadrų.

Naujam laikui darbu sezonu ypač kruopščiai turi ruošti Salcininkų, Ignalinos, Jurbarko ir kiti susivienijimai, kur pernai nebuvo pasiektas planuotas techninių priežiūrų skaičius. Aplaidumas šioje srityje padidina avarinius gedimus, didėja technikos remonto išlaidos, o svarbiausia — kluodo laikui ir gerai atlikti lauko darbus.

Respublikos kolūkiai bei tarybiniai ūkiai ir šiemet gaus nemažai naujos žemės ūkio technikos. Į ūkius išskėliaus 760 greitaeigių galinčių T-150K, 1200 įvairių MTZ markės traktorių. Dvigubai daugiau, negu pernai, bus gauta didžiųjų burtinių ir savivarčių automašinių bei vilkikų iš Kamos automobilių gamyklos. Žemdirbiai pirmą kartą gaus rulinųjų šieno presų ir krautinių, iš Gomelio atkeliaus savaraisės šienapjovės bei šienapjovės-traikytuvai. Papildys mechanizmų parką ir didelio našumo srutų laistytuvai bei organinių trąšų kratytuvai.

Naujosios technikos aptarnavimas reikalauja ypač atidaus dėmesio ir kelia nemažų sunkumų. Respublikoje iki šiol nebuvo remontuojami bulvių, linų bei siloso kombainai, importinės žemės ūkio mašinos. Šiemet jau pradėdami taisyti atskiri šios technikos mazgai ir agregatai. Toliau bus plečiami darbai, kad ateinančiais metais visą sudėtingą techniką ūkiai gautų gatavais surinkta, sureguliuota ir išbandyta. (ELTA)

Nubanguojantys pakilumėlėmis, sniegu apkloti ar įvairių žaluma pasidabinę Padvarninkų kaimo laukai, čia pat tyvuliuojantis Padvarninkų ežerėlis, aplink toluose dunksantis tamsus spygliuočių miškas — tai įprastas peizažas, į kurį Genė Budreikienė žvelgia kasdien, važiuodama į Andrioniškio biblioteką ir sugrįždama iš jos, lankydama pas bibliotekos skaitytojus. Pro jos namo langus matosi Padvarninkų kapinių kalnelis, su aukštais iškilusiu B. Bučo paminklu rašytojai Liudvikai Didžiulienė-Zmonai. Salimais stūksa galingo ažuolo kamieną simbolizuojantis to paties autoriaus antkapinis paminklas jos vyrui Stanislovui Didžiuliui. Virš šio kalnelio, kuris pavasarį anksčiausiai numeta sniego skrandą, Genė išgirsta pirmą vėversio giesmę, jo saulėtuose šlaituose pamato pirmąsias pavasarinės raktazolės. Ne kartą ant šio kalnelio ji stovėjo su mažaisiais bibliotekos skaityto-

lais — Akmenos pradinės mokyklos moksleiviais, su kuriais vaidino L. Didžiulienės scenos vaizdelius, ir jiems pasakojo apie tuos, kurių atminimą saugo čia stovintys paminklai, kalbėjo apie rašytoją, mėgdavusią ateiti ant šio senkapio kalnelio ir skaitydavusią knygas prie jos susirinkdavusiam kaimo jaunimui.

Aplink kiek tik akys apėrija dabar Andrioniškio kolūko laukai. Kiekvieną pavasarį Genė stebi, kaip į tuos laukus žemdirbiai sėja grūdus, kaip paskui augina duoną. Bet argi žodis, kuris neša žmonėms kultūrą, žinojimą, nepanašus į grūdą? Kasmet kartojasi sėja. Iš kartos į kartą, iš šimtmečio į šimtmetį. Ir niekas nebeprisimena jos pradžios. O pirmuosius šiose apylinkėse kultūros sėėjus, knygos šviesos platintojus, besišalinčius į žemę, Genė apsikaisiusiame Padvarninkų laisvamanių kapinių kalnelyje dar ir šiandien mena senieji aplinkinių kaimų žemdirbiai, didžiūojasi, kad skaityti ir rašyti juos išmokė Liudvika Didžiulienė, ir kaip brangią relikviją sau-

Knygnešiu pramintais takais

go Didžiulių padovanotas knygas. Genė Budreikienė užrašė jų atsiminimus apie rašytoją Liudviką Didžiulienę, jos šeimą, knygnešius, kurių keliai čia kryžiuosė, įžymius žmones, kurie tankėsi šalmiais Padvarninkų kalnelio esančiame Griekionių vieniemyje — Didžiulių sodyboje, kur dabar memorialinė Didžiulių ekspozicija.

Daugelio, kurie prieš 18, 15 metų G. Budreikienė pasakojo apie Didžiulius, dainavo iš jų išmoktas, Didžiulių vaikų suktas ar jų išverstas į lietuvių kalbą revoliucines dainas, šiandien jau nebėra. Pas bibliotekininkę liko užrašyti jų žodžiai, vaizdinga liaudiška kalba papasakoti jų atsiminimai. Dar tuomet, kai Didžiulių sodyboje nebuvė muziejiaus, G. Budreikienė rinko apie Didžiulius spaudoje pasirodžiusius straipsnius, buvo sukaupusi turtinę medžiagą apie šią švietėjų, 1905 m. revoliucijos dalyvių šeimą.

Tai dirbo, kad bibliotekos skaitytojai geriau pažintų savo gintinę, jos žmones. Tačiau skatino ne vien bibliotekininkės pareiga, bet ir šio krašto žmogaus pajaus-ta vidinė būtinybė išsaugoti tos apylinkės, kur užaugo, pirmųjų kultūros darbo pradinių, savo mokytojų atminimą.

Jau vaikystėje iš savo motinos, giminių, kaimynų buvo nemažai prisiklausiusi pasakojimų, kaip lietuviškos spaudos draudimo metais Stanislovas Didžiulis, Liudvika Didžiulienė ir jų vaikai slėpė knygas, kaip jas platino aplinkiniams gyventojams, mokė juos skaityti ir rašyti, kaip slapta veždavo knygas kitoms knygnešiams į Viesintą, Kupiškį, Anykščius, Troškūnus, Debeikius...

...kaip į jų sodybą atvažiuodavo elgetaudamas ubagas, bet iš tiesų tai buvęs garsus knygnešys, kuris atveždavo Didžiuliams draudžiamą literatūrą. Vėliau sužinojo, kad šioje sodyboje buvo lietuviškos spaudos platinimo centras visoje Rytų Aukštaitijoje, kad čia lankydavosi tokie garsūs knygnešiai kaip Jurgis Bielinis, Kazimieras Čdra, jo sesuo Augustė Čdraitė, Pa-preckas, debeikietis Jurgis...

NUOTRAUKE: (viršuje) viena iš stendų grupių. Kairėje: tokioje garbės lentoje patalpinamos geriausių aukštakalniečių nuotraukos. Vyt. Bagdono nuotr.

Atlikti atsakingiausius darbus, sudėtingiausią techniką „Gegužės pirmosios“ kolūko vadovai patiki mechanizatoriui Stasiui Klimavičiui. Javapjūtės metu šis prityręs mechanizatorius sėkmingai darbuojasi su grūdinių kultūrų nuėmimo kombainu. Nelengvą traktorininko profesiją pasirinko ir Janina Bužinskienė. Nors mechanizatoriaus darbas nelengvas, tačiau moteris sugebėjo iškovoti net ir į rajono pirmiausių mechanizatorių eiles. Toliausiuose reisuose galima sutikti komjaunuolio Antano Bileišio vairuojamą automašiną. Vaikinas myli techniką, savo profesiją, todėl ir darbas gerai sekasi.

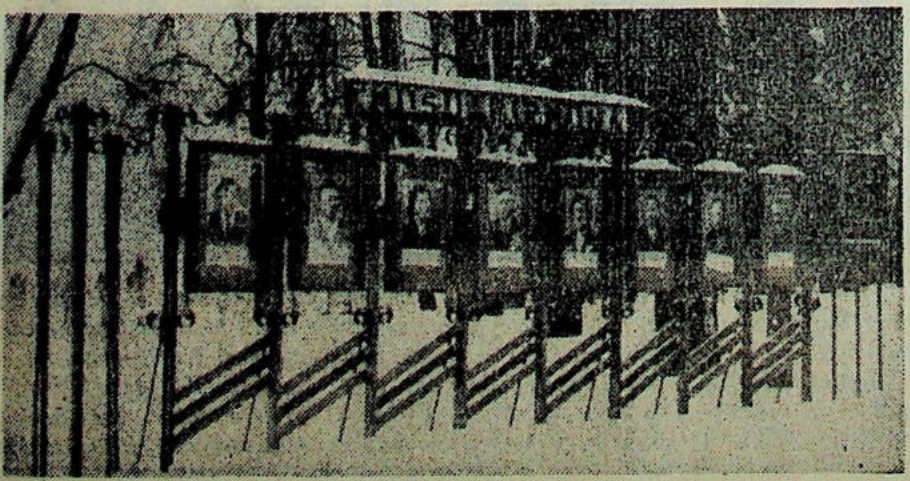
Vairuotojas Antanas Bileišis, traktorininkė Janina Bužinskienė, traktorininkas-kombainininkas Stasys Klimavičius, kuriuos matome šioje nuotraukoje, tai tik trys iš gausaus būrio „Gegužės pirmosios“ kolūko darbuotojų.

Vyt. Bagdono nuotr.

Aukštakalniečių vaizdinė agitacija

Alfonsas Karaliūnas „Aukštakalnio“ kolukyje žinomas ne tik kaip sąžiningas statybininkas. Didžiojo Tėvynės karo veteranas. Jis — nagingas meistras, liaudies menininkas. Todėl kai kolukyje buvo atnaujinama vaizdinė agitacija, ūkio vadovai kaip tiksliai pagalbos kreipėsi į šį menininką. Dabar kolūko kontoroje ant sienų išvysi gražius stendus, sienlakraščius, maloniai nuteikia ir lauko vaizdinė agitacija, garbės lenta.

Meistriškai pagaminti, vykusiai suderinti ir išdėstyti vaizdinės agitacijos stendai skatina aukštakalniečius siekti naujų darbo pergalių, o kartu išreikšti didžią pagarbą darbo pirmūnams.

Visasąjunginė apžiūra

Nuo kovo mėn. 1 iki balandžio 1 d. mūsų šalyje vyksta visasąjunginė saugaus eismo apžiūra. Apžiūros metu tikrinama kelių ir gatvių būklė, rūpinamasi saugaus eismo kontrole komisijų ūkiuose ir organizacijose darbo suaktyvinimu.

Per apžiūros mėnesį ypač sustiprinta eismo kontrolė keliuose ir gatvėse, ruošiami reidai ir budėjimai, stiekiant užkirsti kelią eismo aysvklų pažeidinėjimams.

KOŲKTYVINIS DARBAS

Knygnešių pramintais takais

atkeltais pusl.

Baranauskas ir kiti. Apie taktinius kaimynus Joną Šiaučioną, taip pat besilinsintį Padvarninkų kaimelyje, Zabielynės kaimo gyventoją Juozą Mickunaitį jau buvo girdėjusi ir vaikystėje. O kiek prisiklausė baidių pasakojimų apie caro žandarus, kurie nuslaubdavo Didžiulių sodybą, viską išversdavo, išdraskydavo, ieškodami lietuviškų knygų, vėliau — lenininės „Iskros“, draudžiamos revoliucinės literatūros, ginklų, stengdavosi užklapti čia besirenkancius 1905 m. revoliucionierius.

Budreikienė prisimena, su kokia pagarba jos tėvų ir senelių amžininkai pasakodavo, kiek teko prisikelti kalėjimuose, Sibiro ištremtyje Stanislovui Didžiuliui, jo sūnams Antanui ir Algirdui. Kalėjimo neišvengė ir vyriausias sūnus Vytautas Didžiulis, nuo mažens taktines tėvams platinant lietuviškas knygas, kartu su broliais ir seserimis dalyvavęs 1905 m. revoliuciniame judėjime.

Vytautas Didžiulis — Viešintų progimnazijos įkūrėjas ir jos pirmasis direktorius buvo ir Genės mokytojas. Didžiulių memorialinėje ekspozicijoje patalpinta 1947 m. nuotrauka, kur kartu su Genės klasės draugais, bendramoksliais, kitais mokytojais nusifotografavęs ir Vytautas Didžiulis. Jis dėstė gamtą, mėgdavęs su mokiniais pakalbėti apie gyvenimą. Ypač Genė įsiminė vienas nuoširdus pokalbis ir šio jau senovo mokytojo pasakyti žodžiai: „Svarbiausia — tai būti doru žmogumi“.

Nežinojo mokytojas, kad ši kukli, nedidukė mokinė aleity jo gimtinėje nuoširdžiai tęs tėvų pradėtą darbą.

Be ar tik Vytautas Didžiulis buvo bibliotekinės Genės Budreikienės mokytoju? Juo buvo apylinkės žmonių gilia pagarba apgaubta visa Didžiulių šeima ir ypač — šviesus Lindvikos Didžiulienės-Zmonos paveikslas. Pirmoji lietuvių literatūroje moteris rašytoja, pirmoji

mūsų literatūroje parodžiusi inteligentą ir kritiškai pažvelgusi į jo karjerizmą ir sumiesionėjimą. Tačiau apylinkės žmonių širdyse iš kartos į kartą išaugota pagarba skirta ne tiek rašytojui, kiek žmogui, moteriai. To molo valstiečiams ne tiek buvo svarbu, kieno knygas skaitė Lindvika Didžiulienė, kieno parašytus scenos vaidelius vaidino jaunimas. Svarbiausia buvo tai, ką knygos teikė protui ir dvasiai. Spaudos draudimo metais, kai nebuvo lietuviškų mokyklų, lietuviškų knygų, Didžiulių sodyba traukė tarytum šviesulys. Čia Didžiulienė susivaidindavo vaikus mokyti rašto, dainavo su jais liaudies dainas, išleisdama į duodavo tėvams perskaityti lietuvišką laikraštį, knygą. Iš jos visos apylinkės vaikams mokėsi branginti ir saugoti knygą. Užaugę paskui to paties moko jau savo vaikus. Ir šandien šiuose kaimuose pats didžiausias knygos mylėtojų būrys. Androniško kolūko bibliotekoje knygas skaito net 700 skaitytojų.

Zmonės prisimena, kad rašytoja Lindvika Didžiulienė ir Stanislovas Didžiulis berašiams to molo valstiečiams rašydavo prašymus, skundus, užtarinėdavo prieš dvarininkus, caro valdžią net advokataudavo.

Padvarninkų kaimo gyventojai sakydavo: „Prie žmonių Didžiulienė lipė lipdavo. Ji seną ir mažą prakalbė tarytum širdin limpa... Ar knygų, ar laikraštį, ar prašymėlį parašyti reikia, ji visada padės. Laišką gavo kas — ir nešas pas Didžiulienę“. Tačiau geriausiai šią moterį charakterizuoja jos pačios žodžiai, kuriuos vaikams iškalė motinos antkapioje ir kuriuos žino kiekvienas Padvarninkų kaimo gyventojas: „Džiaugiuos, kuomet galėsiu nors vienam žmogui ašaras nušluostyti! Tai nedaug, taip kaip lašas mariose... Bet jeigu kiekvienas iš mūsų nušluostytų ašaras nors vienam varguoliui, tai jau būtų daug lengviau gyventi...“. Tai už šį rūpinimą

masi kitais, už šiuos žmogiškus bruožus ją tebeprisimena ir gerbia Androniško apylinkės žmonės, jos pavyzdžiu ir dabar tebeauklėja savo vaikus.

Ilgus metus vadovavusi moterų tarybai ir Genė Budreikienė ne kartą kalbėjo kolūkiams apie šią aštuonių vaikų užaugusią moterį ir tiek daug sūspėjusių nuveikti tamsos ir prietarų laikais. Ir ne tik čia, Androniško apylinkėse.

Ryžtinga buvo ši moteris, išdrįsusi viena su pulku vaikų apsigyventi Mintajonėje, ten savo bute priglobti moksleivius, kad liaudies vaikai galėtų mokytis ir išieiti į žmones. Ir ne tik mokytis. Savo butą ji paverė revoliucingai nusiteikusio jaunimo susibūrimų vieta, savotišku lietuviškos kultūros židiniu Latvijos mieste, kur vyko jos parašytų scenos vaidelių vaidinimai, vyravo kurybai, visuomeninei veiklai skatinanti atmosfera. Čia brendo ne vienas visuomenės, kultūros veikėjas, revoliucinių kovų Lietuvoje dalyvis, čia brendo ir jos pačios vaikai. 1941 m. fašistų nužudyto dukters Vandos eilėraščiui, galima sakyti, iki J. Janonio buvo vieni iš geriausių to molo revoliucinėje poezijoje. Revoliuciniais eilėraščiais, vertimais, korespondencijomis to molo socialdemokratinėje spaudoje reikšėsi ir Antanas Didžiulis. Jauniausia duktė pedagogė Aldona Kazanavičienė žinoma kaip daugelio knygelių vaikams autorė, už pažangią veiklą, kaip ir kiti broliai, ir seserys, ji buvo persekiojama buržuazinės valdžios ir vokiečių okupacijos metais.

Nenuilstantis rašytojos L. Didžiulienės noras kurti, padėti skriaudžiantiems, vargšantiems, pasiryžimas aplink skleisti kultūros ir žinojimo šviesą, tarytum pasėti grūdai gražiais daigais sudygo jos vaikų ir auklėtinių gyvenime. Ir ne tik jų... Argi galėjo nesizavėti šia ryškia asmenybe, savo apylinkės žmonių pirmąja švieleja ir Genė, iš prigimties jautri viskam, kas gera ir gražu. Daug ko galima buvo iš jos pasimokyti. Gal būtų nemaža dalimi šis pavyzdys ir nulėmė, kad ji pasirinko biblio-

tekininkės darbą. Iš visos širdies pasiryžusi tęsti Didžiulių pradėtą knygnešių tradicijas.

Androniško, Viešintų apylinkių kaimuose Stanislovas ir Lindvika Didžiuliai pirmieji rinko liaudies dainas, pasakas, patarles, priežodžius ir kitą liaudies kūrybą, poetu A. Strazdo, A. Vienažindžio liaudyje paplitusias eiles. Tą patį darbą tęsia ir bibliotekinė Genė Budreikienė. Bibliotekoje išsami ir turtinga kraštotyrinė kartoteka. Čia surinkta ir toliau kaupiama įdomi medžiaga ne tik apie Didžiulius, bet ir kitus iš šio krašto kilusius visuomenės veikėjus, rašytojus, dailininkus, kovų už Tarybų valdžią dalyvius, geriziusius Androniško kolūko žmones.

Jau pavasariškai ošia pušėlės, apstojusios Padvarninkų kaimelį — knygnešių poilsio vieta. Pro šį kaimelį kasdien pas bibliotekos knygų skaitytojus skuba Genė Budreikienė. Gal būtų šandien užrašys žmonių prisiminimus apie buržuazinių nacionalistų nužudytą Sedeikių pradinės mokyklos mokytoją, gal rytoj su kultūros namų darbuotojais aptarinės J. Biliūno gimimo 100-osioms metinėms skirtą vakarą, su vaikais kalbės apie naują knygą. Juk kiekviena diena diktuoja naujus, niekada nepabaigiamus darbus, kad ilgėtu, platėtų knygnešių praminti takai, kad kiekvieno širdy apsigyventų ne tik žinių, bet ir dvasinių turtų siekimas, grožio ir gėrio poreikis...

Milda Telksnytė

Nuotaikingas koncertas

Anykščių kultūros namuose lankėsi labai tolimi svečiai — net iš Komi ATSR atvykę šokėjai, muzikantai, dainininkai — tai sąjunginių konkursų laureatai, Komi ATSR valstybinis dainų ir šokių ansamblis. Anykšteinus sužavėjo nacionalinės komių dainos, šiauriečiams būdingi šokiai, drabužiai. Ypač didelio pasisekimo susilaukė dainos, atliekamos akomponuojant komių nacionaliniais mediniais muzikos instrumentais.

E. Miškinienė

Malonu užsukti į biblioteką

Iš buvusio tamsaus ir drėgno pastato Aknystų biblioteka persikėlė į šviesias, erdvas patalpas.

Biblioteką įrengiant daug pasidarbavo stalius J. Kirilauskas, daug rūpestių įdėjo bibliotekos vedėja J. Ramonienė. Dabar palogu išsirinkti knygas, galima žaisti šachmatais. Bibliotekoje bus leidžiamas sienlalraštis.

B. Kostečka

N

ors atrodo, kad visi mes lyg ir suprantame, kas yra šventė, tačiau taip nėra. Vieni šventę laiko sekundienį ir šeštadienį, kadangi tada nėra j darba, kiti šventę laiko religinę šventę, kai bažnyčioje vyksta didelės ir iškilmingos pamaldos, tretiems šventė yra balius. Visoms šventėms yra būdingas vienas bruožas. Jos vyksta laisvalaikio metu.

Taigi šventei pirmiausia reikalingas ne darbo laikas. O kadangi mes šandien turime per metus daugiau kaip šimtą nedarbo dienų ir dar atostogas, tai laiko šventėms iš tikrųjų yra užtekčiai. Pasaulėjant visuomenei, religinė šventė daugumos, ypač jaunesnių žmonių nepatenkina. Tai malome ne tik pas mus, bet ir kituose kraštuose. Besilankantieji Italijoje turistai pastebi, kad net Romoje bažnyčios pustuštės. Prancūzų sociologai nurodo, kad tik 8 proc. darbininkų prisilauko religinių apeigų. Paryžiuje vos 3 proc. darbininkų neatitrūkę nuo jų. O juk tai katalikiškos šalys.

Katalikybė bando reformuoti pamaldas bažnyčioje, suaktyvinti dalyvavimą apeigose, bet ji šandien labiau išsivysčiusiose šalyse nebepatraukia žmonių. Labai aštri yra katalikybės krizė. Didžiųjų katalikiškų švenčių ir sekmedienų ciklas yra susijęs su Kristaus gyvenimo, kančios ir tragiškos mirties motyvais. Šis mitas šandien yra ypač svetimas daugelio žmonių protui ir jausmams. Tiktieji nebegali patikėti, kad mišios yra Kristaus kančios pakartojimas, nes kas šandien tiki stebuklais. O kaip spektaklis mišios irgi nėra viliojantis daiktas, tuo labiau, kad apeigų simbolika yra nelabai suprantama. Išverstų apeigų į tautines simbolikas katalikų bažnyčiai nepasisekė. Kadaise ji to ir nenorėjo.

Atitrūkęs nuo religijos, žmogus ieško kitių šventimo formų. Tie, kurie laisvalaikyje nebesuranda kuo užpildyti laiką, arba nori pažymėti kokius svarbius gyvenimo įvykius ar datas, organizuoja pasaulietines šventes. Tarybų Lietuvoje vis labiau įsigali tarybių švenčių sistema, kuri tampa naujo gyvenimo būdo sudėtinė dalimi.

Kokiais bruožais pasižymi šventė...

Šventė pirmiausia yra ne kasdieniška laisvalaikio praleidimo forma. Kai mes kokią dieną praleidžiame kitaip, negu kasdieninį poilsį, tai ir esti lyg šventė. Bet šventė nėra nei miegas, nei kitoks fizinis poilsis. Šventė yra specifinė veiklos rūšis, kuria mes pažymime kokį nors svarbesnį visuomenei ar asmeniui įvykį ne kasdieniškomis formomis. Todėl šūnbalis, kuriame daug valgoma ir geriama, nėra šventė, kadangi jis kasdienybės koncentratas, kasdienybės sutirštinimas. Taigi, jei tik juo pažymimas svarbus įvykis, tas pažymėjimas yra tik tariamas šventimas.

Tikra šventė, kaip liudija pasaulio ir mūsų krašto švenčių istorija, susideda iš apeigos ir pramogos.

Apeiga reikalinga svarbiems įvykiams nekasdieniškai apvaikšioti. Ją sudaro simboliniai su simboliu atributika veiksmai. Štai, sakysim, vestuvėse sudaužomos taurės, nes šukės laimė neša. Revoliucinių švenčių metu iškilmingai žygiuojama per miestą. Naujose šventėse nauja apeiginė pusė ilgai neišsikristalizuoja. Todėl pradžioje dažnai panaudojamos senųjų švenčių apeigų formos pakeičiant turinį, suteikiant senosioms apeigoms naują prasmę. Sakysim Žiemos šventei panaudojami Užgavėnių apeigų papročiai, o Derliaus šventei — rugiapjūtės apeigų papročiai. Šventinė apeiga negali būti labai ilga. Nuo ilgumo, išstetumo ji pasidaro nuobodė arba nerimta. Štai negalime kelio liką kartu giedoti ilgiausių metų, nes tada bus sugadinta kilni nuotaika, kuriai sudarviti ir tarnauja apeiga.

nukeltai 4 pusl.

Anykščių rajono liaudies kontrolės komitete

Dėl antrinių juodųjų metalų paruošų

Anykščių statybinių medžiagų kombinatas 1978 metais juodojo metalo laužo turėjo pristatyti 240 tonų, o pristatė 213,6 tonas. Mėnesiniai planai dažniau atvežais budavo neįvykdomi. Esant geroms surinkimo ir pristatymo sąlygoms, gruodžio mėnesio planas įvykdytas tik 18,9 proc. Už metalo laužo plano, vykdydamą atsakings yra direktoriaus pavaduotojas E. Bilinskas. Tačiau jis mažai tesidomėjo, kaip organizuotas metalo laužo rinkimas ir pristatymas.

Tiek 1978 m., tiek 1979 m. pradžioje plano įvykdymui galimybės buvo. Rubikių ceche neišvežto metalo laužo yra apie 15 tonų. Vikonių ir „Kvarco“ cechuose — apie 12 tonų. Visuose cechuose metalo laužas išmėlytas teritorijose.

Kombinato liaudies kont-

rolės grupė taip pat nesiėmė priemonių padėčiai ištaisyti. Anykščių rajono liaudies kontrolės komitetas savo nutarime nurodė, kad Anykščių statybinių medžiagų kombinato direktorius J. Odincovas ir jo pavaduotojas S. Bilinskas nevykdė vyriausybės nutarimų dėl juodojo metalo laužo paruošimo ir pristatymo valstybei.

Statybinių medžiagų kombinato direktorius J. Odincovas ir jo pavaduotojas S. Bilinskas įpareigoti nedelsiant imtis priemonių trūkumams pašalinti ir užtikrinti, kad kiekvieną mėnesį būtų įvykdomas metalo laužo paruošų planas.

Kombinato liaudies kontrolės grupė (pirmininkas V. Gaveika) įpareigota dažniau kontroliuoti, kaip vykdomos planinės užduotys.

Savo nuoširdžiu darbu, pareigingumu, draugiškumu visų pagarbos nusipelnė Anykščių veltinių vėlinio fabriko „Spartakas“ konusų sutankintoja Elena Grigaliūnienė. Nežiūrint sunkių sąlygų, įtempto darbo, ši moteris dienos išdirbio normas įvykdo. 130—138 proc., kovoja už kokybę. E. Grigaliūnienė ne kartą tapo socialistinio lenk-

lynavimo nugalėtoja, jai suteiktas garbingas komunistinio darbo spartulės vardas. Darbšiosios spartaketės Elenos Grigaliūnienės nuotrauka puošia rajono Garbės lentą.

A. Deveikio nuotr.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3. osl 1979. III. 15

ŠVENTĖ

Atkel laisvę

Be apeiginės iškilmingosios bei rimtosios šventės dalies reikalinga ir linksmybė. Tai gi pramoga yra taip pat neatškirama šventės dalis. Pramogos esmė sudaro pats pramogavimas. Kuo daugiau ir įvairių pramogų, kuo jos labiau apima visus šventės dalyvius, tuo geriau. Štai seniau kaimo šokiuose šokdavo daugiau kaip 30 šokių ir panašiai tiek žaidimų. Tai kur gi bus nuobodu. Todėl įvairūs vakarėliai su šokiais ir žaidimais ir vieni padarydavo sekmadienio vakarą švente. Jei pajimsime, kad ir senoviškas vestuvės, tai jose būdavo daugybė žaidimų net

iki valdinimo (piršlio teltimas ir korimas).

Be tiek apeigoma, tiek pramogoms reikia ir specialios vietos. Masinėje šventėje turi užtekti visoms apeigoms ir pramogoms vietos, kitaip bus maišalynė.

Ir vaišės neišmetamos iš šventės. Tačiau jos neturi sudaryti šventės alfos ir omegos — pradžios ir pabaigos. Gausus stalas neiludija šventės rengėjų aukštos kultūros, o nesugebėjimą kultūringiau, kaip fiziologinių poreikių tenkinimas, užimti svečius.

Vestuvės išsiskiria iš kitų švenčių ne vien apeigų ir pramogų gausybe, bet ir švenčių veikėjais. Vestuvių eigą dramatiškiau pirslys, svačia, teisėjas, pajauniai,

pameręs, o taip pat kiti tradiciniai veikėjai. Kiekvienas jų vestuvėse užima prideramą vietą. Derliaus šventėse dalyvauja Derlius, Pūras su Pūriene, Žiemos šventei vadovauja Kanapinis su Lašininis. Šventė be personažų būna žymiai nuobodesnė, todėl tenka pagalvoti ir apie kitų švenčių veikėjus. Žinoma tai nelengva, tačiau ir kitoms šventėms kažka galima pritaikyti iš mūsų liaudies tradicijų.

Gera šventė yra ne tik puiki laisvalaikio forma, bet ir savotiška žmonių bendravimo rūšis, be kurios istorijos eigoje neapsiejo nė viena visuomenė.

P. Pečiūra
Vilniaus Valstybinio
V. Kapsuko universiteto
filosofijos dėstytojas

DIENU ATGARŠIAI

ZMONISKUMO VARDAN

Vairuotojas sustabdė kelio mašiną kur nėra sustojimo vietą žymintio ženklo ir išleido pagyvenusią moteriškę ten, kur jai arčiau pasiekti namus. Po darbo valandų kiek užtruko įstai-gos darbuotoja, kad intere-santū nereikėtų kitą dieną gaisrui. Nebūtina vairuotojui stabdyti ne sustojimo vietos, pasibaigus darbo valan-doms darbuotoja galėjo už-daryti kabineto duris. Malo-niai nuteikia tokios žmoniškumo vardan daromos išim-tys, tai byloja apie savitar-pio santykių kultūrą, norą padėti, padaryti gera. Apie panašų atvejį, maloniai nu-teikusį, sužadintusį, rašo sa-vo laiške redakcijai Daugų miesto Tarybos deputatė S. Platūkienė: „Nors esu anykštėnė, bet retokai lan-kausi savo krašte. Tąkart buvau atvykusi čionai kar-tu su sūnumi. Išsiruošę į namus ir atėję į autobusų stotį pagalvojau, kaip būtų gera aplankyti A. Vienuo-llo memorialinį muziejų, A. Baranauko klėtelę, juo la-biau, kad iki autobuso iš-vykimo dar buvo nemažai laiko. Nuėjome prie muzie-

jaus, o iki jo atidarymo dar visa valanda, vadinasi, šj-kart taip ir neteks parodyti sūnui, kas brangu ir miela ne tik anykštėnams... Bet mus, jau besukančius atgal iš muziejaus kiemo pamatė moteris (kaip vėliau paaiš-kėjo, muziejaus direktorė) ir sužinojusi koks reikalas, at-darė muziejų, aprodė ekspoz-icijas, aiškino, pasakojo, nors buvome tik du lanky-tojai. Pakiliai nusiteikę, jausdami didelį dėkingumą muziejininkei, jautrios ir geros sielos žmogui, mes išvykom į Daugus...“.

Malonu skaityti tokius at-siliepimus. Ir norėtusi, jog panašūs atvejai nebūtų re-tenybė, kad žmogus žmogui visuomet būtų pasiruošęs padėti, suprasti vienas kitą.

NETURIU LAIKO...

Apvaikščiojusi visas par-duotuves ji nuskubėjo pas Praną. Šitiek naujienų su-sikaupė, kaip čia nepapasakoti draugei!.. Bendradarbė Jonė pasisūvo suknelę. Kas iš to, kad dabinaš. Tas pats kaip kaliausę puoštum. O Stasės vyras vėl pasigėręs trūkšmavo, žadėjo išeiti iš namų... Zinia, toks vyras galėtų ir geresnę susirasti. O Aniceta žinai su kuo su-siūstė?.. Apdūmė akis... Ple-pėjo, malė liežuviu moterė-lė, kol viską išdėjo, visas „naujienas“ išsakė, ir išnėrė pas kitą draugę, ir tai papa-sakos, ko čia nuobodžiausi šeštadienio popietę, vyras

meškerioja, sūnus — sporto salėje...

Eidama sutiko bendradar-bę Aldoną, besinešančią ke-lėla knygų.

— Tai kur su knygom vaikštai? — pasiteiravo.

— Einu į biblioteką. Dar neskaitytų pasiimsiu, — pa-aikino Aldona.

— O, tu knygas skaitai! Bepigu, kai nėra kas veik-ti... Aš tai visada užsiėmu-si, tokiems dalykamis netu-riu laiko...

Ji dabar turės ką papasa-koti ir apie Aldoną...

AR REIKIA PIKTINTIS?

Didesniuose miestuose koncertų ir teatrų sales va-karais vaikai neleidžiami. Kai prie kai kurių skelbimų, kviečiančių į mūsų Kultūros rūmuose vykstančius spek-taklius, koncertus pasirodė prierasas „vaikai iki 10 me-lų neleidžiami“, nemažai tėvelių ir mamų pasipik-tino. Tai kaip mes nueisime į spektaklį, kur vaikus pa-liksime? Suprantami tie geri norai ir su tuo susiję ke-bumai. Bet pažūrėkime, kaip būna, kai atsivedami į salę maži vaikai. Sunku jiems ramiai išsėdėti visą vakarą vienoje vietoje. Prieikia i-keit, norisi kalbėti, valgyti, kojomis atsiremti į priešais sėdinčius... Trukdo tie ma-žyliai aplinkiniams, trukdo ir atlikėjams. Tai kažin ar rei-kia tėveliams pikintis, jeigu paskelbta, kad vaikai nelei-džiami!..

A. Rūtenis

Nelengva pėsčiomis

„Už taiką“ kolūkio Aknys-čių ir Girkalnių kaimų kolūkiečiai nusiskundžia, kad jų vaikų neveža į Debeikių mokyklą. Vyresnio amžiaus moksleiviai nusikapsto tuos

6 kilometrų, bet mažes-niems nelengva pėsčiomis pasiekti mokyklą. Kodėl „Už taiką“ kolūkis nepaveža moksleivių į Debeikių vidu-rinę mokyklą? — laiške re-dakcijai rašė A. Rimkevi-čius.

„Už taiką“ kolūkio pirmi-ninkas A. Stukas ir pirmi-nės partinės organizacijos sekretorė V. Malušienė taip atsakė į minėtą laišką:

„Šiais metais kėslai buvo labai užpušyti ir kolūkis nepajėgė greitai jų nuvalyti. Turime du buldozerius, bet jie remontuojami. Kelias Leliūnai — Debeikiai dabar yra valomas. Nuavilus mo-kiniai bus vežami automaš-i-na, kuri juos vežė ir anks-čiau.

Okyje arkliai yra laisvi ir kas nori, mokinius gali ve-žti į mokyklą arkliais“.

ŽINIOS

APIE BENDRĄ PIENO GAMYBĄ IR PRIMELŽIMĄ IS KARVĖS PER PARA 1879 m. kovo 5—13 DIENOMIS, LYGINANT SU PRAEJUSIŲ METŲ TUO PACIU LAIKOTARPIU

Okio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg		Okio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg	
		per parą	+,-, lygi, - nant su 1978 m.			per parą	+,-, lygi, - nant su 1978 m.
M. Melnikaitės	115	6,0	+1,0	„Gimtoji žemė“	88	7,1	-1,0
„Svyturys“	109	9,6	+0,9	„Aušra“	88	6,1	-0,9
Levaniškis	109	8,9	+1,0	„Ažuolas“	86	6,6	-1,0
Sodiniakystės t. ūkis	107	10,7	+0,4	K. Staro	85	6,9	-0,8
Svėdasai	105	8,4	+0,3	Staškuniškio t. ūkis	83	7,6	-1,7
Kurkliai	103	8,6	+0,2	„Aukštakalnis“	83	7,4	-1,9
„Pirmyn į komunizmą“	103	8,3	+0,2	„Gintaras“	83	7,0	-1,4
Elmininkų eksp. ūkis	101	8,1	—	„Gegužės pirmoji“	82	7,0	-1,6
„Už taiką“	99,5	5,7	-0,2	Andrioniškis	81	7,0	-1,1
„Anykščių šilėlis“	99	8,1	-0,2	„Puntukas“	78	5,6	-1,8
Skieponys	98	5,9	-0,1	Raguvelės t. ūkis	75	5,6	-1,5
Aknystų pagalb. ūkis	95	8,0	-0,9	Naujasodžio t. ūkis	74	4,7	-1,7
Jakšišio t. ūkis	93	7,7	-0,6	„Vienybė“	68	5,6	-2,7
„Atėitis“	93	7,0	—	Cerniachovskio	68	5,0	-2,3
„Nevežis“	92	7,9	-0,7	Surdegis	68	5,0	-2,3
„Lenino keliu“	91	8,6	-0,7	RAJONE:	90	7,1	-0,8
„Atžalynas“	89	6,4	-1,3				

Anykščių rajono valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis

Susitikimas su kompozitoriumi

Praeitą pirmadienį Anykš-čių kultūros rūmuose įvyko koncertas-susitikimas su kompozitoriumi, Lietuvos TSR nusipelnusiu meno veikėju Rimvydu Zigačiu. Anykščių svečias papasa-kojo apie savo gyvenimo ir kūrybos kelią, kai kurių sa-vo kūrinių parašymo aplin-

kybes. Rimvydo Zigačio dainas padainavo Lietuvos TSR nusipelnusis artistė, Sąjunginio M. Glinkos kon-kurso laureatė Regina Ma-ciūtė, solistas Danielius Sa-dauskas, akomponuojant pa-čiam kompozitoriui. Instru-mentines pjeses atliko liau-

dies instrumentų kvartetas (birbynė — R. Apanavičius, kanklės — J. Mikškaitė, Z. Jakavičienė, A. Zemaitis).

Koncerto-susitikimo metu nuskambėjo vokalinių ciklo „Dar nesuskaičiuoju“ pirmo-ji dalis, dainos, instrumenti-nės pjesės — populiarios, klausytojų mėgtami kompo-zitoriaus kūriniai.

A. Rūtenis

UŽSIENYJE

© SNO generalinio sek-retoriaus pranešime apie so-cialinę pažangą ir vystymą skelbiama, kad maždaug pu-sė milijardo žmonių, tai yra 15 procentų visų pasaulio gyventojų arba 25 procentai besivystančių šalių gyventojų, negali normaliai maitin-tis ir kenčia dėl bado. Pra-nešime pažymima, kad šie skaičiai galbūt kiek suma-zinti: kitais duomenimis, pa-saulyje yra daugiau kaip milijardas žmonių, kurie blogai maitinasi. Didžioji dauguma jų gyvena Azijoje ir Afrikoje.

© Pietų Afrikos Respub-likos kalnakasybos pramonė je dirbančio afrikiečio uždar-bio vidurkis yra 7,5 karto mažesnis už baltųjų kalna-kasių darbo užmokesį. Šie duomenys pateikti apžval-goje, kurią parengė bankas

„Standard bank“. Apžvalgos duomenimis, baltųjų ir afri-kiečių darbo užmokesčio vi-durkio atotrūkis 1972—1978 metais padidėjo iki 830 do-lerių.

© Švedijos valstybės išdo skolos praėjusių metų pa-baigoje pasiekė 131 milijar-dą kronų. Žinoma, iš oficia-lių šaltinių, vien pernai Švedijos valstybės skola pa-didėjo beveik trečdaliu.

© Indijos vyriausybė pra-dėjo vykdyti gyvenamųjų namų statybos „šachtininkams programą. Šiam rei-kaui šiemet asignuojama daugiau kaip 70 milijonų rupijų.

© 140-ųjų Kanados Onta-rio provincijos ežerų žuvų visos žuvys. Kaip pareiškė provincijos aplinkos apsau-gos ministras H. Paras, pa-grindinė kaltė tenka Ameri-kos monopolijoms, kurių įmonės sutelktos JAV šiau-rės vakaruose.

© Padedant tarybiniam architektams, parengtas nau-ias generalinis Afganistano sostinės kompleksinio vysty-mo planas. Bus pastatyti nauji daugiaaukščių gyvena-mųjų namų rajonai, nutiesti šiuolaikiniai keliai, įrengtas vandentiekis. Numatoma kiekviename masyve statyti mokyklas, kultūros, buities ir medicinos įstaigas.

(TASS-ELTA)

Redaktorius
ST. VINCIONAS

Reikalinga

Anykščių poilsio namams „Šilėlis“ reikalingi: direkto-rius pavaduotojas ūkio rei-kalams ir technikas-elektri-kas.
Kreiptis: Anykščiai, Saga-lovo 80 arba skambinti te-lefonu 5-16-72 darbo valan-domis.

Direktorius

Parduoda

Panevėžio taros remonto įmonė neribotais kiekiais gyventojams parduoda šias statybines medžiagas:
ruberoidą, tolį, stiklą lan-gams, vandens šildymo kol-onėles, emaliuotas vonias, stoglentes, tinkavimo bala-nas, siuntinių dėžutes, or-kaites, plastmasines plyteles, spalvotą baldalį, skylėtas plytas, spygliuočių lentas, skardinius radiatorius, ka-nalizacijos liukus, kanaliza-cijos vamzdžių fasonines da-lis, 8 bangų šiferį, minerali-nę vatą, 8 mm katanką, juo-dą skardą, durų dėžes, durų varčias, apvadus, medines statines.

Ruberoidas, vandens šil-dymo kolonėlės, tinkavimo alanos, spalvotas baldalas, medinės statinės parduoda-mos kolūkiams ir organiza-cijoms pavedimui.

Direktorius.

Dėkoja

Reiškiamas nuoširdžią pa-dėką „Atėities“ kolūkio plir-mininkui, valdybai, kolūkie-čiams, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mu-mis, laidojant mylimą vy-rą ir tėvelį Povilą Vildžiūną. Žmona ir vaikai

Nuoširdžiai dėkojame „Anykščių šilėlio“ kolūkio valdybai, kaimynams, bend-radarbiams, giminiams ir pa-žįstamiems, visiems, kurie užjautė ir padėjo sunkią gy-venimo valandą, laidojant mylimą vyrą ir tėvelį Vincą Zemaitį. Žmona ir sūnūs

DANUTEI
PETNIONIENEI
Tegu nuoširdūs užuo-jautus žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą dėl mylimos sesutės mirties. Andrioniškio kolūkio valdyba ir profsajun-ginė organizacija

JUOZUI KARVELIUI
Netekus brangiausio žmogaus — mamytės, liū-desio valandą reiškiamė nuoširdžią užuojautą. Skiemonių kolūklo, Skiemonių sektoriaus bendradarbiai

PRANUI KARVELIUI
Gilaus liūdesio valan-dą, mirus mylimai mamy-tei, nuoširdžią užuojautą reiškia Skiemonių kolūklo, Skiemonių sektoriaus mechanizatoriai.

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdi-nama rotacinė mašina. Indeksas 67352
Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pravdos“ formato. Tū. 10.834 Užsak. Nr. 477